

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XIX. Sacrum latus emortui corporis Domini Iesu aperitur lanceâ.
indeq[ue] profluit sanguis & aqua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICATA
TIO.
Lexit nos
Dominus
KESVS,
sempe
usque ad
mortem;
& in cor-
pore mor-
tuo vi-
vit amor

gratissima Christi membra jam e-
mortua, nihilominus eandem,
quam adhuc viventia habebant,
demonstrare dilectionem ac be-
nevolentiam. Extensa manent
brachia, ut nos complectantur:
oculi demissi, ut nos aspiciant:
submissum caput, quod nos oscu-
letur: patientia atque hiantia
vulnera, ut in ea nobis ingredi
atque confugere liceat. Sic igitur
vira in Cruce occubuit, ut nobis
de ligno crucis fructum vitæ por-
rigeret. Sic sic excellentissimum
pretium pro nobis fufum est, ut
abolerentur debita nostra.

20.
Matth.
27.
Omnia
elementa
in morte
Christi
commo-
ta, ipsum
Deum
testaban-
tur.

Hinc porro *velut templi scissu est*,
terra tremuit, saxa diruta, & *mo-
numenta aperta sunt*. Facta autem
sunt hæc mira atque portenta, ut
creaturæ insensibiles Judæorum
incredulitatem & duritiam, pa-
rriterque infideles omnes argue-
rent, ac evidentibus signis Chri-
stum crucifixum Dominum suum
esse restarentur. Ad terribilem sui
conditoris vocem cõtemuerunt,
ac velut ingemuerunt, tantam
exhorrescentes malitiam, crude-
litatem, & facinora hominum
impiorum, ac lugubres opificis
sui exequias celebrantes. Scidit
verò Christus moriens velut tem-
pli, & Sancta sanctorum derexit;
ut ipsa declararet, mysteria, fi-
guras & vaticinia impleta atque
patefacta esse; ostenderetque, om-
ne illud sacrificiorum genus, quod
pecorum sanguine in Veteri Te-
stamento celebratur, esse antiqua-
tum & abolitum. Christus nam-

que Summus Sacerdos per pro-
prium Sanguinem introivit in
sancta jam detecta, atque seipsum
extra oppidum in crucis altari
pro omni plebe propalam obtu-
lit, factus commune quoddam &
perenne sacrificium Patri suo pro
hominibus universis, ipsum pe-
tentibus desiderantibusque.

Heb. 9.
& 13.

Nunc igitur compatiamur, 21.
obsecro, Deo ac Domino creato-
ri que nostro, ne saxis ipsis & ele-
mentis duriores esse videamur.
Devotis lacrymis ac piis gemiti-
bus nostra tundamus pectora, di-
cendo: O quid fecimus? quid egi-
mus? *Verè filius Dei erat*, non vul-
garis aliquis, quem peccatis no-
stris denuò crucifiximus. O ani-
ma mea, respice modo sponsi tui
faciem, quam Angeli cum ineffa-
bili delectatione contemplantur,
prorsus tui causa & amore defor-
mem, palloreque obsitam. Atten-
de sacrum Christi corpus à som-
mo capitis vertice usque ad imam
pedis plantam, non inuenies nisi
vulnera & sanguinem. Sit hæc
miseranda Redemptoris tui spe-
cies ob oculos tuos, adeoque tuis
fixa inhæreat cogitationibus, ut
vanarum omnium rerum penitus
obliviscaris.

Quotidie
crucifigi-
mus Chri-
stum pec-
catorum; in-
deo quom-
modo ipse
compati-
amur.
Mar. 15.
1. Pet. 2.

Isa. 53.

CAPUT XIX.

*Sacrum latus emortui corporis Do-
mini Jesu aperitur lancea, indeque
profluit sanguis & aqua.*

1. Longinus miles sacrosanctum Christi latus
aperit lancea: Iudei crucifragium crucifixorum
postularunt in ignominiam Christi.

V 2

2. 10.

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
LLICA-
TIO.

2. Eadem lancea, que latus mortuum Domini nostri aperuit, vulneravit animam Virginis veniunt.
3. Vulnus illud porta Sacramentorum.
4. Per vulnus lancee aditus patet ad cor Christi; ut eidem conformemur, postulat vicissim cor nostrum ipsi aperiri.
5. In omni tentatione & afflictione ad cor apertum Christi accurrendum est, tamquam ad asylum tutissimum.
6. Passio Christi, licet olim completa, semper debet esse nova de votu mentibus.
7. Exigit enim a nobis Christus perpetuam memoriam vulnerum, & observantiam mandatorum.
8. Oratio devota, qua passio Christi pro peccatis offertur.

I.
Apertio
latus
Christi
mortui,
qua de
causa.

Ioan. 19

POST hæc ob instantem Paschalem solemnitatem, quia indecens erat extincta corpora manere in Cruce, petierunt Judæi à Pilato, ut crucifixorum crura frangerentur, ac tollerentur: ob tenta quæ licentia latronum crura fregerunt. Ad fessum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum, Longinus nomine, lancea latus ejus dextrum aperuit, & cõtinuò exiit sanguis & aqua. Fecerunt hoc crudeles Judæi ex fallacia & nequitia singulari: noverant enim, quod dedecus illatum defuncto, tamquam adhuc viventi factum habeatur; & hoc ipso persuadere volebant omnibus, tantum esse scelus & facinus Salvatoris, quod in vivo corpore dignè castigari nequiverit, itaque necesse fuerit in corpus extinctum desævire. Ad hæc Pontificum captabant gratiam, quibus certa mortis ejus indicia referre cupiebant. Ceterùm, quamvis nihil hic corpus Dominicum doloris persenserit, (quippe quod emor-

tuum atque insensibile erat) alia tamen quadam ratione hinc Dominus afflictus est; uti adhuc quotidie patitur & crucifigitur à multis, qui per sacra ejus vulnera & passionem jurant, gravibusque sceleribus suis majori eum injuria & convitiis afficiunt, quàm qui eum corporaliter crucifixerunt. Multò namque gravius accipit contemptum irrogatum divinæ Majestati suæ (qua unum est cum Patre & Spiritu sancto) quàm externos illos cruciatus corpori ejus tempore passionis illatos.

At quis cogitando consequi possit, quàm dirè lancea hæc devotissimam piè Matris animam confixerit & sauciaverit! cujus utique anima & cor demorabatur in corpore dilecti filii sui, qui totus erat amor ac thesaurus illius. Dicit D. Bernardus: *Reverà, Mater dulcissima, doloris gladius scidit animam tuam, quando crudelis lancea latus filii confixit. Non enim sua illic, sed tua potius anima erat.* * Itaque precipua es Martyrum omnium: quandoquidem immensus dolor tuus internus externa Martyrum vicia cruciamenta. Nulus sanè acerrimos illos capere potest dolores & cruciatus, quos Mater mœstissima sensit, cum lancea illa venerandum Christi latus horrido conficeret vulnere. Planè hic est *gladius doloris*, de quo Simeon ille justus fuerat vaticinatus. O beatos illos, qui hujus sunt vulneris participes! quorum corda sic configit acutissima amoris

*Iranca
tu & p
cari de
rendu
pungit
latus
Christi.*

** Lan-
cea lat-
ris Chri-
sti B. V.
Mariæ
fecit la-
ginam
Marty-
rum.*

DOMINICAE PASSIONIS EXPLICATIO.

Vulnus lateris, porta est Sacramentorum, qua ex latere profuxerunt in Ecclesia.

ris Christi lancea, ut deinceps perenni ferveant charitatis ardore.

Porrò signanter Evangelista dicit, latus Christi non vulneratum, sed apertum lanceâ fuisse: ut intelligeremus, vitæ nobis ostiû patefactum. Sacri namque lateris Christi vulnus, porta est Sacramentorum, sine quibus nulli nostrûm patet accessus ad beatam vitam. Unde etiam addit Evangelista, Et continuò exiit sanguis & aqua. In aliorum hominum corporibus, ubi animam fuderint, sanguis coalescit: at ex Christi latere, non sine miraculo, ceu ex fonte vivo, reverà, sanguis & aqua manavit: indicans illum, vivum fontem esse, unde omnium nostrûm vita profluxit, de quo legitur apud Zachariam Prophe- tam: In die illa erit fons patens domui David, & habitantibus Jerusa- lem, in ablutione peccatoris & men- struata. Hoc ipsum nobis sanguis & aqua de Christi latere manantia significaverunt: sanguine nam- que, qui est pretium redemptionis nostræ, abluimur à peccatis; & aqua, quæ est figura Baptismi nostri, ab universis originalis pecca- ti maculis expurgamur, quemad- modum per Ezechielem Domi- nus ait: Effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omni- bus inquinamentis vestris.

Ezech. 36.

Datur per hoc vulnus nobis adi- tu ad cor.

Est etiam apertum Christi la- tus, ut nobis accessum aditumq; pius Jesus ad cor suum pateface- ret. Declaravit hinc suum erga

nos incomprehensibilem amo- rem. Et quid ultra nobis facere potuit, quàm fecit? Ipsum cor suum tamquam secretissimû cu- biculum nobis referavit, ut in il- lud nos ceu electam sponsam su- am introducat. Sunt namque de- licia ejus esse nobiscum, & in silen- ti tranquillitate ac tranquillo si- lentio apud nos quiescere. Dedit, inquam, nobis cor suum dirè vulneratum, ut in eo commore- mur, donec penitus expurgati & mundi, suoque cordi conformes, idonei ac digni simus unà cum ipso in æterni Patris cor divinum abducî. Dat planè nobis cor su- um, ut sit nostra habitatio: vicif- simq; repetit nostrum, ut sit suum habitaculum. Nobis præbet cor suum, ceu lectulum purpurei san- guinis sui rubentibus ornatum rosis: repõscitq; cor nostrum, ceu lectulum sibi candidis mun- dorum operum liliis decoratum. Quis illi negare ausit, quod tam profusâ liberalitate nobis contu- lit? Ecce invitat nos in melliflua vulnera, atque amabile & patu- lum latus suum, ceu uberem cel- lam vinariam, deliciis omnibus affluentem, dicens in Canticis: Veni, columba mea, in foraminibus petre, id est, intra in sacra vulnera mea. Cor meum tibi patefactum est: ad illud te invito, accede con- fidenter, potum novi multi ipsum roseum sanguinem cordis mei ti- bi præbebo. Venite prorsus ad me omnes qui laboratis & onerati estis sarcinâ peccatorum, poenitentia

Christi, ut illi cõ- forme- mur.

Prov. 8.

Postulat Iesu vul- neratu vicissim sibi ape- riri cor nostrum.

Cant. 2.

Matt. 11

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICA-
TIO.

onere, afflictionis cruce : venite ad me quotquot contra vitia vestra certamen iniistis , & ego vos reficiam , vos pascam , daboque vobis vinum rubrum , quo mire exhilarabuntur corda vestra.

5.
Cor Chri-
sti. asy-
liu
perfugiu
in tenta-
tionibus
& tribu-
lationi-
bus.
Isa. 55.
Ican 7.
Apoc. 21

Accedamus eapropter sitibundo desiderio & affectu ad fontem hunc vivum , quandoquidem aquam vitæ nobis dabit , & quidem gratis , ac sine pretio vel ullâ commutatione . Ait enim : Si quis sitit , veniat ; & qui vult , accipiat aquam vitæ gratis . Vide hic mellitissimum purissimumque fontem in loco voluptatis , in medio paradisi , in sauciato latere Christi scaturientem , quo irrigatur omnis terra . Agedum in quibuslibet huius tentationibus , miseris & afflictionibus , ad foramina petrae confugiamus . Cujus , inquis , petrae ? Jesu Christi Domini nostri . Hic enim est petra , quæ à Judaico populo virga crucis percussa , dedit aquas largissimas , ita ut non aquam modò , verum etiâ oleum ex hoc saxo durissimo sugere liceat . Hinc propheta Jeremias ait : Relinquitte civitates , id est , populares strepitus ac perturbationes , & habitate in petra , habitatores Moab , & estote quasi columba nidificans in summo ore foraminis , id est , in patulo latere Christi . Hic est lapis quem Jacob erexit in titulum . fundens oleum de super , in signum abundantis misericordiae ac pietatis . Quid nobis hac in petra deesse queat ? Nimirum à cunctis hostibus no-

Cant. 2.

Num. 20

Deut. 32
Jerem.
43.

Habita-
culum
columbae.
Gen. 28.

stris tuti hic sumus : serpens anti-
quus , & coluber ille toruosus
huc accedere non valet . Tentet
mundus , minetur hostis , queratur
caro : non est certè quod formide-
mus , quando super hanc petram
fundati sumus . Nusquam sumus
tam securi , ut in Vulneribus Sal-
vatoris . Ego , ait D. Bernardus ,
fidenter quod ex me deest , usurpo
mibi ex visceribus Domini : quoniam
misericordia affluunt , nec desunt fo-
ramina per quae effluant . Foderunt
manus ac pedes , laterisque lancea per-
forarunt : & per has rimas licet
mibi sugere mel de petra , oleum
que de saxo durissimo : id est , gusta-
re , & videre quoniam suavis est Do-
minus . Per foramina corporis pa-
rent viscera misericordiae Dei no-
stri , in quibus visitavit nos oriens ex
alto . Quid ni viscera per vulnera
pareant ? In quo enim Domine cla-
rius , quam in vulneribus tuis eluxis-
set , quod tu suavis sis & miris , &
multa misericordia ? Augustinus
quoque , Longinus , inquit , aperuit
mibi latus Christi lancea , & ego in-
travi . Hic fidenter habito , hic me
jucundè reficio , hic quiesco suaviter ,
hic pascor delectabiliter . Hæc ille .
Et tu anima mea , commorare in
foraminibus Vulnerum dilecti
tui , quemadmodum columba so-
let in petrae cavernis . Ore ad pa-
rulum vulnus lateris ejus apposi-
to , caelestem suavitatem ex corde
ipsum manantem gustato atque ol-
facito ; reverà enim torrens vo-
luptatis illinc erumpens te abun-
dè satiare poterit .

Prò

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICATA.

6.

*Semper
nobis re-
cessus esse
debet
Christi
passio &
vulnera.*

Prò dolor! pleròque nimis in-
gratos inveniri, quid dicere non
verentur: Eja, quid necesse est nos
occupari his quæ ante plures an-
nos peracta novimus? Intelligunt
autem Dominicam passionem, &
sacrà Christi Vulnera. Atqui mel-
lissima illa Redemptoris nostri
vulnera, reverà liber vitæ & mun-
dissimum speculum sunt. Si quis
ea cum Apostolo penetrare sciret,
inveniret utique in eis quidquid
Divinitas ipsa exhibere potest.
Itaque anima devota debet dile-
ctum suum in amabilibus Vulne-
ribus ipsius cõttemplari atq; oscu-
lari: hæc enim quinq; vulnera bea-
tissima plus pulchritudinis, læ-
titiæ & claritatis toti cælesti cu-
riæ conferunt, quàm omnia alia
quæ in vitâ perenni (excepta Di-
vinitate) habentur. Proinde vel
sanguineis lacrymis deflendum
est, quòd in toto terrarum orbe
ita prorsus excellentissima Christi
vulnera in oblivionem abière.

7.

*Duo à
nobis exi-
git Do-
minus,
memoria
vulnera,
& custo-
dià man-
datorum.*

Et quid à nobis exigit Deus,
nisi ut mandatis ejus nos totos
tradamus, vitamque & passionem
Christi imitemur, atque in sacris
illius commoremur Vulneribus?
Beatus profectò ille est, qui passio-
nem & vulnera Dñi in conclavi
cordis sui fideliter ac sanctè rumi-
nare, ipsique Christo sese in veris
virtutibus conformare studet.
Qui ejusmodi est, plerumque in
intimo æstuantissimorum desi-
deriorum impulsu, quali cum im-
patienti desiderio vociferatur! O
unice amor meus! ò totum refu-

*Ad hæc
aspiran-
dum.*

gium fatigatorum! ò salutis me-
dicina languentium! ò dulcis cõ-
solatio te lussurantium! ò præ-
stantissima esca te esurientium, &
sua visissimum potus sitientium te!
ò vernans conclave in te quies-
centium! ò unica & summa suffi-
cientia mea! irabe me post te: avel-
le me à meipso atque ab omnibus
creaturis, & transfer in te, ut tibi
placeam.

Cant. x.

8.

Nonnumquam etiam vitam
suam præteritam vitiis & iniqui-
tatibus obnoxiam memoriã re-
perens, humiliter precatur in
hunc modum: O Jesu æterna dul-
cedo, ego peccator putridus, cum
quanto possum cordis mei dolore
confiteor tibi magnam culpam meã,
quòd causa sim acerbissima passio-
nis tue, & hos tantos cruciatu tuos
gravibus meis sceleribus tibi insti-
xi. Enimverò multò à me graviora
passus es, quàm ab illis qui te cruci-
fixerunt: quandoquidem injuria il-
la & contemptus que prævidebas à
me inferenda Patri tuo, multò tibi
vehementius dolebant, quàm seve-
ra illa Vulnera corporis tui. Et non se-
mel tantum te crucifixi, sed toto vi-
ta mea tempore, quo perseveravi in
iniquitatibus meis. At tamen neq;
post tot peccata tantamq; injuriam
quæ te affecti, de gratiã & misericor-
diã tuã, ullâ ratione, despero, cum in
te reluceant tot signa clementiæ. I-
gitur pia illa oratio tua, quam etiam
pro his qui te manibus suis crucifi-
xerunt, & linguas blasphemaverunt,
fudisti, prosi misera anima mea.
Non jam te clavis perterebo, non

*Pia &
affictua-
sa oratio,
qua offer-
tur pro
debitis
nostris
passis Iu-
su.*

latus.

DOMI-
NICA
PASSIO-
NIS EX-
PLICATIO.
latus lanceâ configo: sed cor tuum
humilibus precibus ignitorumq; de-
sideriorum & pii amoris jaculis sau-
ciare desidero. Vel una obsecro gut-
tula ex patente latere tuo stillet in
vulneratam atque egram animam
meam, & saluus ero. Tolle à me
omne vitiorum peccatorumq; medi-
um, ut tibi mea jungatur anima, at-
que in te requiescat, qui es paradi-
sus spiritualium deliciarum, & ple-
na satietas Beatorum. In te namq;
eternam habemus quietem, ceu in
paradiso voluptatis, unde nihil nos
excludit præter medium iniquitatis.
Tolle itaq; iniquitatem, qui es agnus
sine maculâ, auferens peccata munda;
& ero unitus tibi, atq; in te ju-
cundè sancteq; conquiescam.

CAPVT XX.

Corpus Jesu Christi de Cruce deposti-
tum Virgo-mater in gremium
suum excipit, osculatur, lacrymis
rigat: ipsumq; tandem, licet
non sine dolore, sepeliri permit-
tit.

1. Devota exequia, quas Virgo & Discipuli
Christum persolvunt; excipiente ejus corpus Vir-
gine in gremium suum cum Magdalena & sociis.
2. Percurrit Virgo singula Filii vulnera oscu-
lu & lacrymis.
3. Difficiter, & invita avellitur à mortuo fi-
lii corpore plorans & gemens Mater.
4. Sed tandem cum dolore permittit ipsum se-
peliri.
5. Venerabile Sepulchrum Domini, eiusq; cum
virginali utero collatio.
6. Sepulchrum spirituale, quod Virgo in corde
suo Christo condidit.
7. Cor ejus fuit hortus paradisi amantissimus, &
incontaminatus.
8. Sindonem habuit obedientia & integritate,
balsamum & unguentum omnium virtutum.
9. Tristis abscessus Virginis à Sepulchro Domi-
ni, comitantibus viri & mulieribus dolore plenus.

VIDEMUS nunc quàm tristes
Vexequias, quàm lugubres cæ-
rimonias Virgo intemerata, ce-
teri que Salvatoris familiares &
amici ad defunctum Christi cor-
pus celebrarunt. O quanto desi-
derio, quantâ devotione Virgo
piissima Christi filii sui crucem
amplexa est, sanguinem illum &
aquam ex illius latere manantia
reverenter excipiens! O quoties
sua ad eum extendit brachia, cu-
piens etiam exterioribus mem-
bris suis eum excipere & comple-
cti, uti eum jam animo suo in-
sculperat impresseratq; O quan-
ta cum devotione, quamq; aman-
ter corpus Christi emortuum jam
depositum à Cruce, maternis luis
brachiis amplexa est, suoque ap-
pressit pectori! Tum verò quàm
omnia illius viscera nova sunt
compassione concussa! Quomo-
do etiam anima ejus ceu cera igni
admota, amore liquefacta est, ip-
saeque tota in lacrymis soluta! O
quis capere possit, quanto amore
tota proruit in faciem filii ita de-
formem ac mirè deturpatam, in-
satiabiliter eâ exosculans, & ca-
lidis suis lacrymis nõ lavans mo-
dò, verùm etiam ubertim irri-
gans! Sed & ferventissima Chri-
sti amatrix Maria Magdalena,
quàm devotè ad pedes illius cor-
ruit, apud quos tantam olim gra-
tiam consecuta fuerat; devote-
que eos lacrymis suis abluit, sa-
cristique Vulneribus fixit oscula,
eamdem defuncto, quam adhuc
super-

1.
Deipara
cum disci-
pulis
exequias
Christi
persolvit.

Excipit
Filium
in sinu
& pla-
git.

Luc. 7
Comple-
ratio
Magda-
lena &
aliorum
amicorum
Christi